

спеціалісти певних галузей, фахівців права, економісти, державні службовці. Ці нові учасники зумовлюють виникнення та розвиток нових методів організованої злочинності, до боротьби з якими не завжди готові правоохоронні органи. В Україні поняття організованих груп та злочинних організацій наводиться в Кримінальному Кодексі України, а також відповідальність за вчиненні кримінальні правопорушення.

Як висновок можна сказати, що в даних тезах було висвітлено деякі проблеми організованої злочинності. Боротьба зі злочинністю це складний процес, але не можна сказати, що він зовсім не вирішуваний. Для цього повинні бути спеціальні фахівці, котрі будуть безпосередньо розглядати і вирішувати питання боротьби з організованою злочинністю. Наша країна Україна розвивається, проходять різні реформи, які в подальшому будуть допомагати правоохоронним органам та державі в цілому боротись з організованою злочинністю. Тому тільки час покаже наскільки можливим буде боротьба з організованою злочинністю.

Список використаних джерел:

1. Організована злочинність. *Кримінологія та пеналогія* : веб-сайт. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Організована_злочинність (дата звернення: 10.11.2021)

2. Шостко О.Ю. «Теоретичні та прикладні проблеми протидії організованій злочинності в європейських країнах»: автореф.. дис.. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид. наук : 12.00.08. Харків, 2010. 38 с.

Лиходєд Д.Ю.

здобувач вищої освіти ННП ПФПП

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Санакосв Д.Б.

кандидат юридичних наук, завідувач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

КОРУПЦІЯ ЯК ОДИН З ЕЛЕМЕНТІВ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Корупційні кримінальні правопорушення, як правило, мають латентний характер, оскільки злочинці майже завжди прагнуть зберегти в таємниці кримінальні наміри та свої дії. Основним змістом діяльності оперативних підрозділів є оперативний пошук та фіксація інформації про кримінальні правопорушення, для подальшого використання у виявленні, попередженні, припиненні, розкритті кримінальних правопорушень і розшуку злочинців, що

сховалися, встановлення майна підлягає конфіскації у протидії корупції, тероризму та організованій злочинності [1, с.36].

Оперативно-розшуковій діяльності (ОРД) відводиться найважливіша роль у боротьбі з корупцією, організованою злочинністю, легалізацією (відмиванням) коштів, набутих злочинним шляхом, які з кожним роком стають дедалі більше професійними, використовуючи нові форми та методи скоєння кримінальних правопорушень.

Корупція — ширше явище, ніж хабарництво. Корупція має місце тоді, коли відповідальна особа чи сторона приймає незаконну винагороду, отримує перевагу чи порушує правила про недопущення конфлікту інтересів.

Хабарництво є найбільш небезпечний прояв корупції і в останні роки в нашій країні воно стало повсюдним та звичайним. Без корупції не було такого розгулу організованої злочинності. При цьому зазначений вид злочинного посягання є надзвичайно латентним, а саме, латентність корупційних кримінальних правопорушень і визначає пріоритетне значення оперативно-розшукової діяльності у виявленні цієї категорії кримінальних правопорушень. [2, с.112]

Отримання хабаря — одне з найнебезпечніших корупційних кримінальних правопорушень. Виявлення подібних фактів відбувається, зазвичай, у результаті проведення комплексу оперативно-розшукових заходів. Практика показує, що ефективність розкриття посадових (службових) кримінальних правопорушень у багато в чому визначається чіткою організацією та тактикою проведення оперативно-розшукових заходів та початкових перевірочних дій, спрямованих на виявлення та закріплення фактичних даних - слідів злочинної діяльності, що говорять про способи дій злочинців та обставини здійснення ними корупційних посягань [3, с.56].

Тактичні особливості попередження, виявлення, припинення та розкриття хабарництва визначаються умовами отримання інформації про скоєний або підготовчий злочин, а також повнотою та достовірністю цієї інформації. Важливе значення в даному випадку має співвідношення у часу моменту отримання вихідної інформації та факту скоєння кримінального правопорушення.

Найпоширенішими помилками співробітників оперативних підрозділів під час проведення оперативного експерименту є:

1. Надання слідчому до порушення кримінальної справи матеріалів, у яких заява особи про вимагання у нього хабаря датовано більше пізнім числом, ніж проведення найоперативнішого експерименту, організованого нібито у зв'язку з цим зверненням.

2. Відсутність заяви особи, щодо якої вчиняється злочин.

3. Проведення оперативного експерименту за участю належної особи (уявного хабародавця).

4. Неякісне проведення аудіо-відеозаписів, що унеможлиблює встановлення самого факту передачі незаконної винагороди, а також поверхове дослідження посадових обов'язків, осіб, що перевіряються. В результаті на

стадії проведення попереднього розслідування нерідко з'ясовується, що підозрюваний або не є посадовою особою, чи дії, які він отримав хабар, не входять у коло його обов'язків.

5. Неправильна оцінка дій посадових осіб, які отримали кошти або матеріальні цінності з метою розвитку матеріально-технічної бази очолюваних ними установ виходячи з бухгалтерських документів і розписок. Найчастіше оперативні співробітники, а нерідко і слідчі необгрунтовано вбачають у таких ситуація отримання хабаря. [4, с.86]

Небезпека корупції та організованої злочинності у сучасних умовах наростає. Організована злочинність намагатиметься використати свої корупційні зв'язки та процеси, які сьогодні відбуваються у Сирії, Україні (Донецьку, Луганську) деяких країнах Близького Сходу та Африки у своїх цілях.

Таким чином, саме організована злочинність та корупція стала реальною загрозою для безпеки всього людства, як за своїми масштабами, так і за руйнівним впливом. Особливо активно це виявилось в таких злочинах як: тероризм, незаконний обіг наркотиків, екстремізм, торгівля дітьми, організація нелегальної міграції, відмивання злочинних доходів, пограбування природних та біоресурсів, автобізнесу, збуту підроблених грошей та цінних паперів.

Список використаних джерел

1. Багрій-Шахматов Л. В. Організована злочинність і корупція / Л. В. БагрійШахматов // Вісник Одеського інституту внутрішніх справ. – 1999. – № 2. – С. 3; Багрій-Шахматов Л. В. Соотношение коррупции, рэкета и организованной преступности / Л. В. Багрій-Шахматов // Юрид. освіта і правова держава: зб. наук. праць. – О., 1997. – С. 196–206.

2. Бровкін В. Проблеми боротьби з організованою злочинністю в державах з перехідною економікою / В. Бровкін // Проблеми боротьби з організованою злочинністю в регіоні (по матеріалах Харківської та Полтавської областей). – Х., 1999. – С. 22–23.

3. Зубов Ю. Щодо зв'язку між організованою злочинністю та корупцією / Ю. Зубов // Підприємництво, господарство і право. – 2000. – № 12. – С. 70–74.

4. Мельник М. Корупція і організована злочинність як чинники, що реально загрожують національній безпеці України / М. Мельник // Вісник Львівського інституту внутрішніх справ. – Львів, 1995. – Вип. 1. Економічна безпека України. – С. 10–13.